

El mercat a la plaça,
avui igual com cent
anys enrera, a l'om-
bra de la Porxada...

Clixé J. Puig

de botifarra i un llonguet i ja està solucionat. Podran esperar molt bé fins l'hora de sopar.

Un home mancat d'una cama i un braç demana «una gràcia de caritat per a un germanet». Fa llàstima a la gent caritativa, que encara n'hi ha, i li tiren cèntims petits en una gorra espellifada i bruta. Ell, quan li sembla bé es fica els diners en una butxaca que porta a la camisa. I tot el matí va fent el mateix. Més tard farà la liquidació i anirà a fer-ne deu de la dolça a can Manolo.

—«Ay, ay, ay!...» — Què són aquests crits? — «Ja és aquí el de la roba!» — Tot el matí que s'hi està. — «Teixits de l'Umbert! Els millors!» Tots els que porta ho són de l'Umbert. S'ha de despistar. Tot és fer propaganda...

Verdura, més verdura, i encara més verdura...

Carrer de Santa Esperança. De tot! Mitges, sabates, moneders, rodets de fil, cotilles... Tot posat damunt la vorera del carrer. Els compradors que van a les botigues, no saben com entrar-hi. On van aquests, tan depressa? L'auto ja s'esperarà... El tren no que no s'espera. Els venedors, amb barrets de paper al cap, criden i avaloten els que passen i no s'aturen.

La meva camera no és prou capaç per a recollir tots els detalls; el rotllo de cel·luloide ja es va acabant, igual que el mercat. A la carretera tot és anar i venir de gent. Camions; autos de Caldes, La Garriga, Parets, La Roca, Mollet... Tots carregats de gent. Tots amb cistells, farcells, paquets, maletes... N'hi ha que han perdut «el primer.» Arribaran a casa seva més tard. Tant-se-val!

L'encís del mercat ja és finit. En havent dinat, els botiguers fan liquidació i una representació seva fa via cap el Banc amb el saquet a l'esquena o discretament amb el paquetet a la mà. A la plaça sols hi queda, ja, la catifa del mercat: deixalles de papers, de verdura, de palla, de tot!... La brigada municipal va recollint-ho.

La plaça ha quedat deserta i no s'ouen els crits del matí. A les botigues s'hi veu un gran desordre i el petit burgès, tot fatigat, té el consol d'haver fet un bon mercat. Llàstima que no ho sigui cada dia!...

JOAN VERNET